

(यथा, महाभारते । १ । ११५ । १२ ।

“ततो जज्ञे मांसपेशी लोहाहोलेव संहता ॥”)

मांसफला, स्त्री, (मांसमिव फलमस्याः ।) वार्ताकौ ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

मांसभक्षः, त्रि, (मांसं भक्षयतीति । भक्ष +

“कर्मण्यण् ॥” ३।२।३ इत्यण् ।) मांसभक्षण-

कर्ता । मांसं भक्षयतीति दातुं वक्षति कर्त्तरि

घञ्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (दानवविशेषः । यथा,

हरिवंशे भविष्यपर्वणि । २३२ । ६ ।

“मांसपो मांसभक्षश्च वेगवान् केतुमाङ्गविः ॥”)

मांसमासा, स्त्री, माघपण्यौ । इति राजनिर्घण्टः ॥

मांसरोहिणी, स्त्री, (मांसं रोपयतीति । रुह +

णिच् + णिनिः । डीप् । न पुक् ।) सुगन्धिद्रव्यभेदः ।

तत्पर्यायः । अमिरुहा २ वृत्ता ३ चर्मकपा ४

वसा ५ विकषा ६ मांसरोहिणी ७ अस्या गुणाः ।

वृष्यत्वम् । सारकत्वम् । दोषत्रयनाशित्वम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (तथाचास्याः पर्यायो

गुणाश्च ।

“मांसरोहिण्यतिरुहा वृत्ता चर्मकरी कृशा ।

प्रहारवल्ली विकृशा वीरवत्यपि कथ्यते ॥

स्यान्मांसरोहिणी वृष्या सरा दोषत्रयापहा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

मांसलं, स्त्री, (मांसं तद्वत् पृष्ठिकरो गुणोऽस्य-

स्यास्मिन् वा । मांस + “विभ्रादिभ्यश्च ॥” ५ ।

२ । ६७ । इति लच् ।) कायस्य गौडीरीत्य-

न्तर्गतस्य ओजोगुणस्याङ्गविशेषः । यथा,—

“ओजः समासभूयस्त्वं मांसलं पदम्बरम् ॥”

इति कायचन्द्रिका ॥

मांसलः, त्रि, (अतिप्रयमांसमस्यस्येति । मांस +

“विभ्रादिभ्यश्च ॥” ५ । २ । ५७ । इति लच् ।)

बलवान् । इत्यमरः । ३ । ६ । ४४ । स्तूलः ।

यथा, मारुङ्गे ६६ अध्याये ।

“निष्ठाश्च बहुरेखाः स्युर्निर्द्रवाश्चिपुकेः कृशेः ।

मांसलेखे धनोपेतैरवक्रैरधरेर्नृपाः ॥”

(मांसयुक्तः । यथा, दृहत्संहितायाम् ।

६८ । २८ ।

“हृदयं समुन्नतं पृथु न वेपनं मांसलञ्च

वृपतीनाम् ॥”

अतिबहुलः । यथा, नैषधे । ६ । २७ ।

“हृदस्य हंसवलिमांसलश्रियो

बलाकयेव प्रबला विदम्बना ॥”)

मांसफला, स्त्री, (मांसलं फलमस्याः ।) वृत्ताकौ ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

मांसविक्रयी, [न] त्रि, (मांसविक्रयोऽस्यास्तीति ।

मांसविक्रयेण जीवति वेति इनिः ।) आभिष-

विक्रयकर्त्ता । इति हलायुधः ॥ तत्पर्यायः ।

वैतसिकः २ कौटिकः ३ मांसिकः ४ । इत्य-

मरः । २ । १० । १४ ॥ श्रौतिकाः ५ । इति

जटाधरः ॥ कौटिकिकः ६ । इति शब्दरत्ना-

वली ॥ (यथा मंनौ । ३ । १५१ ।

“चिकित्सकान् देवकान् मांसविक्रयिणस्तथा ।

विपद्येन च जीवन्तो वर्णाः सुहृदयकथयोः ॥”)

मांससारः, पुं, (मांसस्य सारः ।) भेदः । इति राज-

निर्घण्टः ॥ (मांसव्यपि सारो बलं यस्य । सवल-

स्तूलकायः । यथा, दृहत्संहितायाम् । ६८ । १०० ।

“उपचितदेहो विद्वान् धनी सुरूपश्च मांस-

सारी यः ।

सङ्घात इति च सुष्ठितस्मितासुखसुजो

ज्ञेयाः ॥”)

मांसखेदः, पुं, (मांसानां खेदः ।) भेदः । इति

राजनिर्घण्टः ॥

मांसहासा, स्त्री, (मांसेन हासः प्रकाशो यस्याः ।)

चर्म । इति शब्दरत्नावली ॥

मांसायका, स्त्री, (मांसेन सम्याया अयका ।

मांसप्रधाना अयका वा ।) गौणचान्द्रमाघ-

कृष्णाष्टमी । तत्र मांसोपकरणकआह्रमावश्य-

कम् । यथा । अयकायकाआह्रम् ।

“पित्रादानाय नृले स्युरयकास्तिस एव च ।

कृष्णपक्षे वरिष्ठा हि पूर्वा चैन्द्री विभाज्यते ॥

प्राजापत्या द्वितीया स्यात् तृतीया वैश्वदेवकी ।

आद्या पूर्वेः सदा कार्या मांसेरन्या भवेत्तथा ॥

शाकैः कार्या तृतीया स्यादेव द्रव्यगतो विधिः ॥”

नृले प्रधानस्थाने । अमावास्या हि आहस्य

प्रधानकालः तद्वदिति यावत् । ऐन्द्री साय-

रिन्देवताकथागसम्बन्धात् । एवं प्राजापत्या

वैश्वदेवकी च । मांसेः पशोः । तथा च

गोभिलः । यद्युवाप्यतरसंभारः स्यात् तदा

पशुनैव कुर्यादिति । यद्युवेति निपातसमुदायो

यद्यर्थः । पशुरपि ह्यग एव । ह्यगोऽनादेशे

पशुरिति गोतमात् । न च तस्या ऊर्ध्वं अयस्यां

गौरिति गोभिलसूत्रेण गवोपदेशात् कथमनु-

पदिष्टत्वमिति वाच्यम् । तदसम्भवे पशुने-

त्यनेन यः पशुरपदिष्टस्य विशेषतोऽनुप-

दिष्टत्वात् । वस्तुतस्तु हरिवंशे नृगोऽपि

विहितः ।

“इच्छाकुस्तु विकृतिं वै अयकायामथादिशत् ।

मांसमानय आह्राय नृगं हत्वा महाबल ॥”

इत्यादिना नृगमांसबोधनात् । पशुभावे स्थाली-

पाकेन । यथा, गोभिलः । अपि वा स्थाली-

पाकं कृत्वैवेति । तद्विधानम् ।

“स्थालीपाकं पशुस्थाने कुर्याद्यद्याशुकल्पिकम् ।

अपवेतं सवत्सायास्तुरग्या गोः पयस्यसु ॥”

इति हृन्दोगपरिशिष्टीयं आह्रम् ॥ अन्विति

ओदनचरोः पश्चात् । अतएव ।

“पितरः सृष्टयन्त्यममृतास्तु मघासु च ।

तस्माद्व्यात् सदा युक्तो विद्वत्सु प्राश्नयेषु च ॥”

इति शातातपेनोक्तम् ॥ तस्मादन्नं प्रधानं

पूपादिकानु उपकरणत्वेन शक्तानामावश्यकं

सदेति अवगात् । इति आहृतत्वम् ॥

मांसिकः, पुं, (मांसाय प्रभवति “तस्मै प्रभवति

सन्तापादिभ्यः ॥” ५ । १ । १०१ । इति । मांस +

ठञ् । मांसेन जीवतीति ठञ् वा । मांसं पश्य-

मस्य । “तदस्य पश्यम् ॥” ४ । ४ । ५१ । इति ठक्

वा । अथवा, मांसं निशुक्तमस्मै दीयते । इति

“आवणामासौ देनाड्डिठन् ॥” ४ । ४ । ६७ । इति

टिठन् ।) मांसविक्रयी । इत्यमरः । २ । १० । १४ ॥

मांसिनी, स्त्री, (मांसवत् पदार्थोऽस्यामस्तीति ।

इनिः । डीप् ।) जटामांसी । इति राज-

निर्घण्टः ॥

मांसी, स्त्री, (मांसवत् पदार्थोऽस्यास्यामिति ।

मांस + अर्शआदित्वाद्च् । गौरादित्वात् डीष् ।)

जटामांसी । ककोली । इति मेदिनी । से, = ।

मांसच्छदा । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,

वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“नलदं नन्दिनी पेथी मांसी कृष्णजटा जटी ॥”)

मांसिष्टा, स्त्री, (मांसमिष्टं प्रियमस्याः ।) वल्गुणा ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

माकन्दः, पुं, (मातीति । मा + क्तिप् । माः परि-

मितः सुघटितः कन्द इव फलमस्य ।) आच-

टच्चः । इति मेदिनी । दे, ३८ । (यथा, गीतगोविन्दे ।

“माकन्द ! क्रन्द कान्ताधर ! धरणितलं

गच्छ यच्छन्ति यावद्

भारं शृङ्गारसारस्तमिह जयदेवस्य विज्व-

स्वचांसि ॥”

तथास्य पर्यायः ।

“आम्रः प्रोक्तो रसानश्च सहकारोऽतिसौरभः ।

कामाङ्गो मधुदूतश्च माकन्दः पिकवल्गवः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

माकन्दी, स्त्री, (माकन्द + डीष् ।) आमलकी ।

नगरभेदः । इति मेदिनी । दे, ३८ । (यथा,

महाभारते । ५ । ७२ । १५ ।

“—————पञ्चयामा वृता मया ।

अविश्रुतं ठकस्थलं माकन्दौ वारणावतम् ।

अवसानञ्च गोविन्द ! कश्चिदेवाच पञ्चमम् ॥”)

पीतचन्दनम् । इति शब्दमाला । माद्राणी

इति माङ्गनी इति च हिन्दी भाषा । तत्-

पर्यायः । बहुमूल्यं २ मादनी ३ गन्धमूलिका ४ ।

अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । मधु,

रत्वम् । दीपनत्वम् । रुच्यत्वम् । अत्यवात-

कारित्वम् । पथ्यत्वम् । वर्षासु न सितार्धक-

त्वञ्च । एका विशदमूल्यं च अमाला च तथा-

परा । इति राजनिर्घण्टः ॥

माकरी, स्त्री, (मकरयुक्ता पौर्णमास्यत्रेति ।

मकर + अच् + डीष् ।) माघशुक्लसप्तमी । अत्र

ज्ञानाद्विधिर्यथा । भविष्ये ।

“सूर्यग्रहणतुला हि शुक्ला माघस्य सप्तमी ।

अरुणोदयवेलायां तस्यां ज्ञानं महाफलम् ॥

माघे मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटिभास्करा ।

दद्यात् ज्ञानार्थदानाभ्यामायुरारोग्यसम्पदः ॥

अरुणोदयवेलायां शुक्ला माघस्य सप्तमी ।

गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्यग्रहणतः समाः ॥”

कोटिभास्करा कोटिसप्तमीतुला सप्तम्या

भास्करदेवताकत्वात् । सूर्यग्रहणफलं ज्ञान-

जम् । सङ्निहिते बुद्धिरन्तरङ्गेति न्यायात् ।

तेन बहुश्रुतसूर्यग्रहणकाजीनगङ्गाज्ञानजन्य-

फलसमफलमत्र ज्ञेयम् ॥ * ॥ ज्ञानपरिपाटी